

мы торгове, гдѣ-то обладаваше крайно молчаніе като приближихъ по внутрѣ на града, преминахъ великолѣтно-то сосѣдство на Омрады-те, кое-то бѣ полно съ палаты и градины лежащы околѣ Ямонъ рѣка. Тамо шумъ на свирны и пѣсни; тамо пѣснопойцы играяха по крайща-та на рѣка-та съ свѣтлина-та на свѣщы. Дойдохъ на врата-та на една градина, за да ся повесели съ това пресладко позорище; но слугы-те като отбутваха злополучны-те съраны на тоягы, отгониха мя. Като ся вратихъубо отъ сосѣдството на велможы-те преминахъ близъ много на мое-то вѣровсповѣданіе пагоды, гдѣ-то мнозина окаяници, като ся таркаляхъ по земля-та, и ся покланяха, предаваха ся на плачове-те. Побѣгнахъ за скоро отъ таковы напоминанія на суевѣріе и страхъ, и по нататакъ като чухъ гласове-те на моллы-те велегласно да выкатъ часове-те на нощъ-та отъ воздуха, разумѣхъ какъ ся нахождамъ подъ джаміа. Тамъ бѣха торговницы-те на Европеане-те съ пантіеры-те ний, и пазители да выкатъ безирестанно Габерданъ! внимавай! По томъ заминахъ край високо здание, кое-то отъ хлопанѣ-то на окове-те и отъ отъзва на въздыханія-та узнахъ за темни.